

confuseless

- Dovák Melinda, Fábián Erika, Jauernik Zsófia és Kárándi Mónika -

Az Art+Text Budapest örömmel mutatja be confuseless című új csoportos kiállítását, amelyen első alkalommal mutatkozhat be négy fiatal művész a galériában: Dovák Melinda, Fábián Erika, Jauernik Zsófia és Kárándi Mónika. A magyar kortárs képzőművészeti színtér legfiatalabb, harminc év alatti nemzedékéhez tartozó művésznők különféle művészeti pozíciókat képviselnek. Miként a nem létező, illetve alig létező - internetes neologizmusok között megtalálható - „confuseless” kifejezés is elbizonytalanít, elmosza a határokat, egyszerre állít és tagad, úgy a négy kiállító művész is zavarba hoz magabiztosan bizonytalan művészeti állításaival. Mániákus megszállottság, trópusi elvagyódás, pszeudó valóság és romantikus materializmus. A különféle technikák között találunk formázott vásznat, gipsz masszát, purhab szobrot, pöttyögető akrilfilcet, felfújhatós gumimatracot és digitális posztert is. Posztromantikus történetek négyféle megközelítésből.

Az 1990-ben Debrecenben született Kárándi Mónika 2014-ben végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. Kárándi a szabadidő-eltöltés és az egzotikus országokba irányuló turizmus toposzainak felnagyításából építi fel elvagyódástól terhes, posztromantikus képi univerzumát. Előreugró, szoknyaszerű feszítőkeretet viselő formázott vásznain és Lagúna (2017-2018) című installációjában a modernitás civilizációból való elvagyódásának mítoszát rekonstruálja, pálmafák közé szórt rizsszem mintázatok és egy felfújtt gumimatracból kialakított gyöngykagylóba helyezett olajkép segítségével. Érzékeny lábjegyzetek Gauguin legendás Noa-Noájához és a Kék lagúna című '80-as évekbeli moziblockbuster álnaiv egzotikumkereséséhez.

Jauernik Zsófia 1989-ben született Budapesten, 2014-ben a BME-n végzett építészként, de a projekt alapú kooperációkra, interdiszciplináris kutatásokra és nyitott installációkra fogékony érdeklődése a képzőművészeti színtérre sodorta át. Jauernik karakteres posztinternetes megközelítésmóddal építkezik olcsó szemétből, DIY technikákból és dekor elemekből, megteremtve a digitalitáson túli materializmus tapasztalati mezejét és romantikával átszótt játékszereit. A purhabból faragott Don't be afraid to be confused! (2017/2018) című szobrai a plázalátványossággá koptatott római jós plasztikát, a Bocca della Veritát idézik meg.

A hazug ember kezét leharapó szobor arckifejezését a Facebook Messenger confused emoji ikonja értelmezi újjá. A Romanticism is Over (2018) című, három részes installációja a fogalomalkotás dialektikáját illusztrálja, bolyongva a homályos és romantikus értelmezési mezőkön. Jauernik olyan keretrendszert teremt, ahol megelevenedik a John Keats-i „negatív képesség”, a szépség logikán túli valóságglátása, jelezve azokat a pontokat, ahol a romantika által teremtett 19. századi gondolkodás toposzai bűvópatakként kerülnek felszínre a modern és a posztmodern területén. Művei a művészetkorszakolás fogalmi párosai közül a letisztult, klasszikus absztrahálás helyett a szenvedélyes, romantikus diszharmóniák mellett állnak ki.

Az 1991-ben Budapesten született Dovák Melinda müncheni tanulmányok után 2018-ban végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. Dovák festészeti nyelvezete a művésztörténeti morzsákat és ikonokat reciklikáló újabsztrakció érzékeny, személyes olvasata. Akrillal, spray-vel, gyúrt és összezsavart vászonnal előadott DJ szettjei harsány techno futamokat kevernek a trompe-l'œil átlátszó hazugságaihoz. Nagy méretű, spray-vel árnyalt festményei a valóság rétegződését modellálják, miközben enyvébe áztatott gyúrt vásznai és elhasznált képeket újrafogalmazó objektjei műtermi hulladékként és gyűjtőbombákként születnek újjá, kísérleti plasztikává gyúrva át a kétdimenziós festészetet.

Fábián Erika 1988-ban született Budapesten, 2015-ben végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetemen képgrafikusként. Művészete a szerzetesi következetességgel építkező önterápia vizuális lenyomata. Képépítési módszere a grafikából eredeztethető: akril tollal pettyeget egymás mellé apró pontokat. A színes pöttyök naplószerűen rögzítik a napi alkotói folyamatot, akár a reneszánsz freskókészítés egy napi penzumot jelölő, bizonytalan körvonalú foltegységei (giornata). A korallzátonyok növekedését és háttorzongató pusztulását idéző képépítői folyamatból változó, pulzáló raszter születik. Míg a P171125180107 (2017) című 150×150 cm-es, nagy méretű festménye a nézőt beszippanó totális élményt ad, elringatva a rózsaszín hűvös hússzínével, addig a Pink II. (2017) című két tenyérnyi műve - nagyító alatt készült mikroszkopikus pontjaival - a biologizáló én miniatűr valóságát teremti meg.

Kurátor: Rieder Gábor

Megtekinthető: 2018. július 6. - augusztus 3.

Megnyitó: 2018. július 5. 19:00